

ל שם ביהר. מ שם  
פרשת מקץ על פסוק  
ויבט יוסף את אחיו.  
נ שם בפרשת ושב.  
ס שם בתשובת  
הרשב"א וביט יוסף  
לרעת הטור. ע בית יוסף  
לרעתו. פ גם זה שם.  
צ בית יוסף גם לרעת  
הרא"ש. ק ארחות חיים.

**פֶּאֶר הַיָּפֶט**

עֲשֵׂתָּהּ וְאֵלֶּים וּבָעֲלֹת תִּמְדִּיר וּבִמְזֵן אֲבָרְהָם שְׂעִירָה קָטָן י' : (יג) גִּעוּר, הִקְנִיעוּר לֹא חֵשֶׁן  
לְהַזְכִּיר הַיִּטֵּל וּבִכְרָה, וְהַמְזֵן אֲבָרְהָם

## פאזר הלכה

יג \* אם תיה בעזר וכו'. עין במשנה בירודה סעיף קטן כח. וכן אין לשל  
לילה בכתב ידים, שבוודאי לא נגע במקום מטנף, אין צריך להראש לשל  
ידיו בבקר, רק משום רוח נדח ובלו בכרבה (פר מגדים וצורוח תמים): \* פל  
הלילה. עין משנה בירודה סעיף קטן כו. ואם היה ישן בתחלת הלילה וקם  
ונטל ידיו לחיטוי רותר רלא, נראה לו דלהרשב"א עשה עוד הפעם  
בבקר לשל ידיו לחילה ובכרבה, וזהו לומר דכבר נעשה בידיו חדישה  
לשקם בתחלת הלילה, ודחביב חדישים לבקרים וגו', ורק כדי לצאת דעת  
הראש לירידה אין צריך שוב לבקר, אם כזה נעשה צרכיו קדם החפלה  
והחביב לשל ולבקר כלם עלא: \* וישלם פלא פרכה. עין במשנה בירודה  
סעיף קטן ל בשם הסמט האחרונים, וטעמם הוא משום דלהראש השעם  
שצריך שיתר משום שידיו אינם נקיות, ואף אחר חפלה מנתה קמא  
לן בסמין ו סעיף א דאין צריך לבקר אף בשנוטל ידיו משום שאינם נקיות,  
מכל מקום בשחזית תקנו חכמים שחביב לשל ידיו וצריך לבקר, אם כן אם  
עשה צרכיו או נגע במקום מטנף עשה בידיו להראש, וגם להרשב"א שכתב  
השעם לנטילת שחרית משום וצריך חדישה, צריך לבקר אף כנעזר,  
אחר, ולא פלוג, ועוד, עין חותש העולם צריך לבקר אף שלא נהנה, כמו  
שכתב הרשב"א בתשובה סימן קנ:

עצמך הענין

לוח עמוד היומי: שב"ק בט אייר תשסב    יום א ד אייר תשסז    יום ב י ניסן תשעב    יום ג טז אדר תשעז    יום ד כב אדר א תשסב